

tentia wannemad neile läkitand; ja temma kõrvanaene räkis nüüd keik üles, mis olli sündinud. Siis ütles Herra: wanna Tõnno, teggi omima tütrega nenda, kui Türimas meiega teeb, ja temma hakkas Neto. Käest kinni ja ütles: Se tants olgo wanna Kasiko Tõnno ja temma mori auks; Ja se peale wottis Praua Türrit, ja keik pulma selts tantsis arro ja seadust mõda tagga járrel, sest se olli üks auu-tants ja ka need keigewannemad innimesed, kes omimo jo tansimast mahha jätitud, ollid nüüd jallul, iggamees rõmu stelles.

Agga kui se tants olli lõppetud, ütles Herra: Ja nüüd sean minna, et se tänna: ne pääv wanna Kasiko Tõnno ja temma väimehhe Türi mälestusseks peab jáma. Sest need rentid sest rahhost, mis Tõnno müsle omma väimehhe priusse eest on maßinud, peavad igga-aasta, sel tännasel

påvas, selle tütarlapsese sama antud, kes sei aastat minno walla sees keige parremat kombest ja wissi on olnud; ja iggakord peab seal jures Kasiko Tõnno, ja temma väimees Türi sama nummetud. Ja keik tullid nüüd Herra ümber sedda täinama, ja üks nende seast üttes: õmristage keik sedda wannemat, kes meielav sed fa sel wisi innimeseks katsub tombada!

Agga middewikko ajal ütles Tõnno omma mori wasto: eßimest korda ollen tänni wannematte tahtmisest polgand, ei muud, kui lähame agga nüüd jalla Moisa, sest selle innimesse käßi ei koi ellades hästi käia, kes omma Üllema sanna járrel ei te. Ja wanna moor olli fa kohhe walmis ommad sismad tolmust pessema ja noriko mitsi pähha, rohhelisse polle ette pannema — ja wanna Tõnno sillitas onmad juuksed ja habbet, ja seadis ommad ued paslid jaiga, ja pannid mollemad tei-